

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.650 van 25 november 2003
in de zaak A. 125.746/XIV-11.377.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 6 maart 1969 en van Sri Lankaanse nationaliteit, op 21 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 mei 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 29 oktober 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. LAMOOT die, loco Advocaat F. LANDUYT, verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 12 mei 2002 en verklaart zich vluchteling op 13 mei 2002.

1.2. Op 22 mei 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 juli 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik ben van oordeel dat u, in de huidige omstandigheden, kan worden teruggeleid naar Sri Lanka indien u in het bezit bent van uw geldig Srilankaans paspoort of van een door de Srilankaanse ambassade uitgereikt ICOM-document.

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Srilankaans staatsburger, verklaart een Tamil te zijn afkomstig uit Polykandy in Jaffna. Op 22 april 2002 hebt u Sri Lanka verlaten vanuit Negambo en bent u per schip naar België gekomen. Op 13 mei 2002 bent u in België toegekomen en hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

U werkte als handelaar in Point Pedro. Naast uw commerciële activiteiten in uw winkel deed u ook typwerk. Op 26 juni 2001 werd u door de EPDP (een overheidsgezinde Tamilgroepering) verplicht voor hen als dactylo te werken. Vóór juni 2001 had u nooit ernstige persoonlijke problemen gekend, noch met de EPDP of de Srilankaanse autoriteiten, noch met het LTTE (Liberation Tigers for Tamil Eelam). U bent wel een aantal keren zonder verdere gevolgen door het leger aangehouden bij een round-up.

U werd door de EPDP vastgehouden, eerst in het Subas-hotel in Jaffna en vervolgens in verschillende EPDP-kampen. U hebt eenmaal geweigerd voor hen te typen en werd vervolgens geslagen. Hierbij bent u aan het hoofd gewond geraakt. Op 14 maart 2002 bent u, naar aanleiding van de akkoorden tussen de Srilankaanse overheid en het LTTE, vrijgelaten. U bent naar uw tante gegaan. U durfde namelijk niet naar uw eigen huis terug te keren uit vrees voor represailles vanwege het LTTE. U hebt gehoord dat één van de twee andere mannen die samen met u verplicht werden voor de EPDP te werken door het LTTE neergeschoten is. Na ongeveer tien dagen bent u met de bus vanuit Jaffna naar Colombo gegaan. Onderweg hebt u geen problemen gekend bij de controles door de overheid. U bent ongeveer twintig dagen in Colombo gebleven en heeft vervolgens vanuit Negambo per schip Sri Lanka verlaten.

De feiten en de elementen die u aanbrengt ter ondersteuning van uw asielaanvraag zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd.

U verklaart het LTTE te vrezen omdat ze u zouden kunnen vervolgen omdat u het EPDP geholpen heeft. U hebt echter nooit hulp of bescherming gevraagd aan de Srilankaanse autoriteiten tegen deze potentiële bedreiging. (Aan)Gezien het EPDP nauw samenwerkte met het Srilankaanse leger en autoriteiten tegen de Tamiltijgers, en u het EPDP (weliswaar onder dwang) geholpen hebt, is het niet aannemelijk dat u geen bescherming had kunnen vinden bij deze autoriteiten tegen potentiële bedreigingen vanwege het LTTE.

Bovendien hebt u geen enkel ernstig element aangehaald waarom u zich niet in Colombo had kunnen vestigen en zo gebruik had kunnen maken van het interne vluchtalternatief. U hebt onderweg van Jaffna naar Colombo geen enkel probleem gekend bij controles door de autoriteiten. Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (Research Directorate, Immigration and Refugee Board, Ottawa, Canada) blijkt bovendien dat er voor Tamils uit Jaffna geen problemen zijn om een verblijfsvergunning voor Colombo te verkrijgen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde kopie van uw geboorteakte wijzigt hetgeen hiervoor uiteengezet niet. Het toont enkel uw identiteit aan waar niet aan wordt getwijfeld.

Uw asielaanvraag is bijgevolg onontvankelijk.
(...).".

2. Overwegende dat verzoeker een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenconventie), en de artikelen 48, 49 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

2.1. Overwegende dat verzoeker niet aantoont hoe en waarom de artikelen 48 en 49 van de Vreemdelingenwet werden geschonden; dat hetzelfde geldt voor de beweerde schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, zodat dit onderdeel van het enig middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat, wat de ingeroepen motiveringsplicht betreft, verzoeker niet aantoont dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen werden geschonden, temeer daar uit zijn middel blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent;

2.2. Overwegende dat, wat de materiële motiveringsplicht betreft, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van zijn in artikel 52

van de Vreemdelingenwet vervatte appreciatiebevoegdheid tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag heeft besloten omdat de feiten die hij heeft aangebracht ter ondersteuning van zijn asielaanvraag onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd; dat de bestreden beslissing is gebaseerd op de volgende pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die samengevat als volgt luiden:

- verzoeker heeft nooit hulp of bescherming gevraagd aan de Sri Lankaanse autoriteiten tegen de potentiële bedreiging van het LTTE;
- verzoeker haalt geen ernstig element aan waarom hij zich niet kon vestigen in Colombo om zo gebruik te maken van het interne vluchtalternatief, gelet op de afwezigheid van problemen bij de controles door de autoriteiten onderweg van Jaffna naar Colombo en gelet op het feit dat Tamils uit Jaffa probleemloos een vergunning kunnen krijgen;
- de neergelegde kopie van de geboorteakte wijzigt de bovenstaande vaststellingen niet;

Overwegende dat verzoeker zich met betrekking tot het motief van het interne vluchtalternatief beperkt tot een vage verwijzing naar de “Tamil Weekly Thina-mura-su” (07-13.07.02 en 14-20.07.02), die informatie zou bevatten over inbreuken tegen het staakt-het-vuren en over incidenten gericht tegen het LTTE en de regering, zonder concreet aan te geven op welke wijze deze bron de motieven van de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen; dat dit niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten;

Overwegende dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift voor het overige beperkt tot het letterlijk overnemen van de motivering van de bestreden beslissing, waarbij hij enkel de motieven ontkent en ze niet weerlegt; dat het louter ontkennen van de motieven geen middel inhoudt en de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantast;

Overwegende dat verzoeker ten slotte aanvoert dat het feit “dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, (...) een schending uit(maakt) van de boven vermelde wetsartikelen”; dat een dergelijk motief niet is terug te vinden in de bestreden beslissing, zodat dit argument van verzoeker een stijlformule is, die in bijna alle verzoekschriften ingediend door Advocaat F. LANDUYT voorkomt; dat een dergelijk argument geen ontvankelijk onderdeel van een middel uitmaakt omdat dit motief berust op een foutieve lezing van de bestreden beslissing, lezing die haaks staat op verzoekschriften die met de nodige beroepsernst worden ingediend bij de Raad van State;

2.3. Overwegende dat verzoeker de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet weerlegt; dat hij geen concrete elementen aanvoert die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden

beslissing steunt op pertinente en afdoende motieven die draagkrachtig zijn; dat de Commissaris-generaal derhalve in redelijkheid kon vaststellen dat de asielaanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond is; dat het enig middel, in zoverre het ontvankelijk is, ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig november tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.